

Z HISTORII RÓŻAŃCA

Niestrudzony był wysiłek papieża Leona XIII w promowaniu i pogłębianiu modlitwy różańcowej. W kolejnej encyklice „*Quamquam plures*” ukazuje postawę św. Józefa i poleca, aby z odmawianiem różańca łączyć modlitwę do tego wielkiego Orędownika. Rozważmy papieskie wezwanie.

„Godność Matki Bożej jest tak wzniosła, że żadne stworzenie nie może Jej przewyższyć. Ponieważ jednak św. Józef złączony był węzłem małżeńskim z Najświętszą Dziewicą, przeto bez wątpienia zbliża się bardziej, niż ktokolwiek inny, do Tej tak podniosłej godności, dla której Matka Boża o wiele przewyższa wszystkie natury stworzone. Małżeństwo bowiem jest wspólnotą i związkiem ze wszystkich najściślejszym, który z natury swojej pociąga za sobą wzajemne udzielanie sobie dóbr przez oboje małżonków. A zatem, jeżeli Bóg dał Najświętszej Pannie Maryi, św. Józefa za Oblubieńca, to dał Jej nie tylko towarzysza życia, świadka panieństwa, obrońcę czci, lecz też na mocy samego węzła małżeńskiego uczestnika Jej wzniosłej godności.

Ojcowie rodzin mają w Józefie najpiękniejsze uosobienie ojcowskiej czujności i zaradności, małżonkowie mają doskonały przykład miłości, jednomyślności i wierności małżeńskiej, dziewice mają w Nim zarazem przykład i opiekuna nienaruszonego panieństwa. Potomkowie szlachejnych rodów, zapatrując się na przykład Józefa, niechaj się uczą zachowywać godność nawet w razie utraty majątku; bogaci niechaj zrozumieją, jakich dóbr najbardziej należy pożądać i zbierać je wszelkimi siłami. Ubodzy, rzemieślnicy i wszyscy ludzie niższego stanu mają jakoby szczególne prawo uciekania się do Józefa i stawienia Go sobie na wzór do naśladowania. On bowiem, chociaż pochodził z rodu królewskiego i był złączony węzłem małżeńskim z Najświętszą między wszystkimi niewiastami i uwa-

zany był za ojca Syna Bożego, przecież spędził życie na pracy, zarabiał rękami i zaradnością na to wszystko, co było potrzebne do utrzymania rodziny [...]. Józef, zadowolony z małej swej własności i zarobku, znosił spokojnym i podniosłym umysłem przykrości nieoddzielnie związane z ubóstwem, jako i przybrany Syn jego, który będąc Panem wszechrzeczy, przyjął postać sługi i dobrowolnie wziął na się nędzę i największy niedostatek.

Niechaj więc ubodzy, jeżeli chcą być mądrymi, nie ufają obietnicom podżegaczy, lecz przykładom i opiece św. Józefa, oraz macierzyńskiej miłości Kościoła, który coraz więcej opiekuje się ich losem. Tak więc wiele sobie, Czcigodni Bracia, obiecując od Waszej powagi i biskupiej gorliwości i nie wątpiąc, że dobrzy i pobożni wierni uczynią dobrowolnie więcej, niż im będzie nakazane, rozporządzamy, aby przez cały miesiąc październik, po odmówieniu Różańca – co już uprzednio ustanowiliśmy – dołączano modlitwę do św. Józefa [...]. Uznajemy także za zbawienną i chwalebłą wprowadzoną w niektórych okolicach praktykę, poświęcania miesiąca marca czci świętego Patriarchy przez codzienne pobożne ćwiczenia [...]. Tam zaś, gdzie dzień 19. marca, poświęcony św. Józefowi nie należy do świąt uroczystych, zachęcamy wszystkich, aby nie omieszkiwali obchodzić go, według możliwości, godnie z własnej osobistej pobożności ku czci niebiańskiego Opiekuna tak, jakby był świętem obowiązującym”.

MIESIĘCZNIK „RÓŻANIEC”

Hasłem przewodnim styczniowego numeru miesięcznika formacyjnego „Różaniec” jest odpowiedź na odwieczne nurtujące człowieka pytanie: co było na początku? „Na początku było Słowo”.

Od zarania dziejów człowiek tęsknił za tym, by być blisko Boga. Tęsknota ta została zaspokojona, gdy odwieczne Słowo Boże przyjęło postać człowieka, wówczas to nieskończony Bóg staje się bliski człowiekowi. W rozważaniach na temat Słowa Bożego, dowiemy się w jaki sposób dobry Bóg mówi do nas, jak się z nami komunikuje i jak my wierzący słuchamy Jego słów, jak na nie odpowiadamy.

Z artykułu w dziale „Prosto z Watykanu” dowiemy się o czym pisze Jan Apostoł w Prologu do czwartej Ewangelii, jak papież Franciszek odkrywa

Papieska intencja na luty: „Za parafie”

Módlmy się, aby parafie, w których centralne miejsce zajmuje komunika, stały się coraz bardziej wspólnotami wiary, braterskimi i otwartymi na najbardziej potrzebujących.

Boga i jak odczytywać Słowo Boże, by z mocą wybrzmiewało w nas. Warto przeanalizować i prześledzić swoje zachowanie wobec wypowiedzianych do nas Słów Boga, w tym może pomóc nam lektura styczniowego miesięcznika *Różaniec*. Poznamy również świadectwa osób, które na co dzień czytają Słowo Boże, doświadczając bliskości Boga w codziennym życiu. Czytanie Starego Testamentu ukazuje nam sposoby Bożej komunikacji. Natomiast Maryja uczy nas przebywania z Bogiem w ciszy własnego serca. Słowo Boga jest pokarmem z nieba, którym dusza powinna żywić się codziennie, a wtedy okaże się że czytanie Biblii to raczej SŁUCHANIE tego, co Bóg mówi do mnie.

Bóg najpełniej wyraził się poprzez Swego Syna Jezusa Chrystusa. Czy chcemy słuchać Jego słów, czy je słyszymy. Wciąż zachęcamy się wzajemnie do tego, by pragnąć słyszeć Słowo Boże, bo nie chcąc słuchać Słowa Bożego, to nie chcieć nieba dla siebie i innych.

Teresa Lelek

ADOMIS – ADOPTUJ MISYJNYCH SEMINARZYSTÓW

Akcja AdoMiS (Adoptuj Misyjnych Seminarzystów) została zapoczątkowana w Polsce 1 października 2013 r. przez Papieskie Dzieła Misyjne. Jej celem jest wsparcie duchowe i materialne przyszłych kapłanów w krajach misyjnych. Jest ona wyrazem wszechstronnej troski o powołania w tych krajach.

W akcję tę można włączyć się poprzez codzienną modlitwę za adoptowanych seminarzystów oraz przez jedną z form pomocy finansowej. Można to uczynić indywidualnie lub w grupie parafialnej, wspólnotowej czy koleżeńskiej. Zebrane fundusze przeznaczone są przede wszystkim na utrzymanie seminariów w krajach misyjnych, w tym na budowę i remont budynków, zakup książek i wszelkiego rodzaju sprzętu oraz narzędzi pracy.

Program AdoMiS polega na wspieraniu całego seminarium. W skład seminarium wchodzi: klerycy, wychowawcy i ojcowie duchowni. Obecnie na świecie jest blisko 80 tysięcy kleryków. Utrzymanie jednego kleryka rocznie to około 1 000 dolarów (5

000 złotych). W latach 2011-2022 na pomoc dla seminariów misyjnych przekazane zostało 766 362,92 dolarów.

Papieskie Dzieła Misyjne w Polsce na stałe utrzymują trzy seminaria:
w Moramanga (Madagaskar) – 83 kleryków, 6 formatorów;
w Iquitos (Peru) – 5 kleryków, 2 formatorów;
W Chabua (Indie) – 37 kleryków, 3 formatorów.

Gdyby ktoś chciał włączyć się w dzieło AdoMiS to więcej informacji można uzyskać na stronie internetowej – <https://missio.org.pl/adomis/>.

Michał Dziurkowski

WIERZĘ W KOŚCIÓŁ CHRYSZTUSOWY

Tegoroczny program duszpasterski Kościoła w Polsce przeżywany jest pod hasłem: „Wierzę w Kościół Chrystusowy”. Jesteśmy wezwani, aby pogłębić i umocnić naszą wiarę w „jeden, święty, powszechny i apostołski Kościół”. W „Zelatorze” będziemy więc podawać parę myśli do refleksji.

W Katechizmie Kościoła Katolickiego znajdujemy najpierw wyjaśnienie podstawowych terminów, którymi się posługujemy: „Słowo «Kościół» (*ekklesia*, z greckiego *ek-kalein* – «wołać poza») oznacza «zwołanie». Określa ono zgromadzenie ludu, na ogół o charakterze religijnym. Jest to pojęcie często używane w Starym Testamencie w języku greckim w odniesieniu do zgromadzenia ludu wybranego przed Bogiem, przede wszystkim zgromadzenia pod górą Synaj, gdzie Izrael otrzymał Prawo i został ustanowiony przez Boga Jego świętym ludem. Pierwsza wspólnota tych, którzy uwierzyli w Chrystusa, określając się jako «Kościół», uznaje się za spadkobierczynię tamtego zgromadzenia. W niej Bóg «zwołuje» swój lud ze wszystkich krańców ziemi. Pojęcie *Kyriake*, od którego pochodzą *Church*, *Kirche*, znaczy: «ta, która należ do Pana» (KKK 751).

„W języku chrześcijańskim pojęcie «Kościół» oznacza zgromadzenie liturgiczne, a także wspólnotę lokalną lub całą powszechną wspólnotę wierzących. Te trzy znaczenia są zresztą nierozłączne. «Kościół» jest ludem, który Bóg gromadzi na całym świecie. Istnieje on we wspólnotach lokalnych i urzeczywistnia się jako zgromadzenie liturgiczne, przede wszystkim eucharystyczne. Kościół żyje Słowem i Ciałem Chrystusa, sam stając się w ten sposób Jego Ciałem” (KKK 752).

Adres do korespondencji: „Żywy Różaniec”, Kuria Metropolitalna, ul. Franciszkańska 3, 31-004 Kraków. Strona internetowa: www.zr.diecezja.pl Redaktor: Ks. Stanisław Szczepaniec.